

A. Sąd Pierwszej Instancji w pkt 169–180 zaskarżonego wyroku naruszył prawo dokonując niewłaściwej wykładni art. 87 ust. 3 lit. c) WE ⁽¹⁾; dokonał on także niewłaściwej wykładni wspólnotowych wytycznych dotyczących pomocy państwa w sektorze rolnym i niewłaściwie te przepisy zastosował. W tym względzie zaskarżony wyrok jest ponadto niespójnie i nieprawidłowo uzasadniony; oraz

B. Sąd Pierwszej Instancji popełnił proceduralny błąd w pkt 168 zaskarżonego wyroku, mylnie odczytując jeden z argumentów przedstawionych przez wnoszącą odwołanie i dokonując jego niewłaściwej interpretacji, co miało negatywny wpływ na interes wnoszącej odwołanie.

⁽¹⁾ Dz.U. C 321 E, s. 76.

Skarga wniesiona w dniu 25 listopada 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Greckiej

(Sprawa C-478/09)

(2010/C 24/68)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: S. La Pergola i M. Karanasou Apostolopoulou)

Strona pozwana: Republika Grecka

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie, że nie przyjmując przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do zastosowania się do dyrektywy 2007/63/WE ⁽¹⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 listopada 2007 r. zmieniającej dyrektywy Rady 78/855/EWG oraz 82/891/EWG w odniesieniu do wymogu sprawozdania niezależnego biegłego w przypadku łączenia spółek akcyjnych lub ich podziału a w każdym razie nie powiadamiając o nich Komisji, Republika Grecka uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy tej dyrektywy;

— obciążenie Republiki Greckiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin transpozycji dyrektywy 2007/63/WE do prawa wewnętrznego upłynął w dniu 31 grudnia 2008 r.

⁽¹⁾ Dz. U. L 300 z 17.11.2007, s. 47.

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (pierwsza izba) wydanego w dniu 23 września 2009 r. w sprawach połączonych T-20/08 i T-21/08 Evets Corp. przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego, wniesione w dniu 26 listopada 2009 r. przez Evets Corp.

(Sprawa C-479/09 P)

(2010/C 24/69)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Evets Corp. (przedstawiciel: S. Ryan, solicitor)

Druga strona postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania wnoszącego odwołanie

— uchylenie wyroku Sądu Pierwszej Instancji;

— stwierdzenie, że wniosek o przywrócenie stanu poprzedniego został złożony w terminie określonym w art. 78 ust. 2 rozporządzenia nr 40/94 ⁽¹⁾;

— przekazanie sprawy SPI do ponownego rozpoznania, tak aby sąd ten mógł z kolei przekazać sprawę Izbie Odwoławczej do ponownego rozpatrzenia co do istoty kwestii, czy dołożono wszelkich należnych starań w celu przedłużenia prawa z rejestracji rozpatrywanych znaków towarowych;

— obciążenie OHIM kosztami postępowania przez Trybunałem Sprawiedliwości i Sądem Pierwszej Instancji.

Zarzuty i główne argumenty

1) Niniejsze odwołanie dotyczy wniosku o przywrócenie stanu poprzedniego na podstawie art. 78 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 40/94 (w sprawie wspólnotowego znaku towarowego). Prawa do rozpatrywanego znaku towarowego wygasły z powodu nieuiszczenia opłat za przedłużenie.

2) Właściciel znaku towarowego zlecił uiszczenie opłat za przedłużenie osobie trzeciej. Jednakże w wyniku niezamierzonego błędu nie dokonano opłaty za przedłużenie w należnym terminie.

3) OHIM doręczył powiadomienia o wykreśleniu uprawnionemu przedstawicielowi właściciela znaku towarowego, który to przedstawiciel nie był osobą trzecią odpowiedzialną za uiszczenie opłat za przedłużenie. Przedstawiciel przekazał powiadomienia właścicielowi znaku towarowego, który otrzymał je kilka dni później.

- 4) Następnie właściciel znaku towarowego złożył wniosek o przywrócenie stanu poprzedniego zgodnie z art. 78 ust. 2. Wniosek ten został złożony przed upływem dwóch miesięcy od otrzymania przez właściciela powiadomień o wykreśleniu, ale po upływie dwóch miesięcy od otrzymania ich przez uprawnionego przedstawiciela.
- 5) Artykuł 78 ust. 2 wymaga, by wniosek został złożony na piśmie w terminie dwóch miesięcy od ustania przyczyn niedotrzymania terminu. Kwestia, której dotyczy niniejsze odwołanie, odnosi się do określenia, w jakiej chwili rozpoczyna bieg ten dwumiesięczny termin.
- 6) Właściciel twierdzi, że właściwą datą jest data otrzymania przez niego powiadomienia. Sam przyjął odpowiedzialność za pośrednictwem osoby trzeciej za uiszczanie opłat za przedłużenie. Odkrył błąd i miał możliwość usunięcia przyczyny niedotrzymania dopiero wtedy, gdy faktycznie otrzymał to powiadomienie.
- 7) Jednakże Sąd Pierwszej Instancji przychylił się do twierdzenia OHIM, że właściwą datą jest data otrzymania powiadomienia przez uprawnionego przedstawiciela właściciela, któremu to przedstawicielowi OHIM przesłał powiadomienie. OHIM powołuje się na przepis zasady 77, która stanowi, że „[k]ażde zawiadomienie lub inne powiadomienie przez Urząd należyce upoważnionego pełnomocnika ma ten sam skutek, jak dokonane w stosunku do osoby reprezentowanej”.
- 8) Właściciel twierdzi w niniejszym odwołaniu, że
- (i) Celem fikcji przewidzianej w zasadzie 77 jest zapewnienie, by OHIM wywiązał się ze swoich obowiązków powiadomienia strony w razie przesyłania powiadomienia pełnomocnikowi strony w odniesieniu do spraw, co do których pełnomocnik ten jest upoważniony do działania. OHIM nie jest wtedy zobowiązany do podejmowania innych czynności. Jednakże w niniejszym przypadku nie jest to wzgląd mający znaczenie.
 - (ii) „Przyczyna niedotrzymania” terminu ustaje w przypadku terminów uiszczania opłat za przedłużenie, gdy właściciel znaku towarowego sam lub osoba, którą konkretnie uczynił odpowiedzialną za dokonywanie płatności, rzeczywiście dowiaduje się o niezamierzonym niedokonięciu płatności. Jakikolwiek inny wniosek sprawiłby, że odpowiedni przepis byłby bezprzedmiotowy; w szczególności przedstawiciel będący profesjonalistą zawsze będzie wiedział i zawsze będzie można oczekiwać, że będzie świadomy, jakie są odpowiednie terminy, zatem przesłanie mu powiadomienia przez OHIM będzie zazwyczaj pozbawione w każdym razie znaczenia.
 - (iii) Uiszczenie opłat za przedłużenie jest prostą transakcją pieniężną niewymagającą przedstawicielstwa prawnego. Zatem strona może sama uiścić opłaty albo zlecić to jakiegokolwiek innej osobie. Gdy „przedstawiciel” strony, który działał w imieniu strony w postępowaniu przed Urzędem, nie ponosi oddzielnej odpowiedzialności za uiszczenie opłat za przedłużenie, wtedy powiadomienie tego przedstawiciela o niedokonaniu płatności nie ma znaczenia, nie jest zawiadomieniem strony i nie można go za takie uważać. Przedstawiciel ten nie jest prawnie odpowiedzialny za działanie w następstwie takiego powiadomienia (choć może je przekazać swojemu klientowi z zawodowej grzeczności).
- (iv) W okolicznościach takich, jak w niniejszej sprawie, przedstawiciel wyznaczony do innych celów nie jest „należyce upoważnionym pełnomocnikiem” dla celów uiszczania opłat za przedłużenie. Zawiadomienie przesłane mu nie spełnia z tego powodu zasady 77 i nie powoduje realizacji przewidzianej w niej „fikcji”.
 - (v) Podsumowując: odpowiednia osoba, którą należy wziąć pod uwagę, jest to osoba odpowiedzialna za dokonanie danej czynności. Dopiero gdy osoba ta dowie się o niedotrzymaniu, zaczyna biec odpowiedni termin do złożenia wniosku.
 - (vi) Chociaż postanowienia konwencji o patencie europejskim nie są bezwzględnie wiążące w prawie wspólnotowym, oczywiste jest, że mają one charakter istotnych wskazówek. W razie istnienia orzecznictwa w sprawach dotyczących Europejskiego Urzędu Patentowego co do identycznie brzmiących przepisów wysoce pożądane jest, by interpretować je w ten sam sposób. W razie różnych interpretacji, któraś z nich musi być błędna. Wnoszący odwołanie podnosi, że podobne decyzje wydane przez EUP są poprawne i zawierają prawidłową linię rozumowania.
-
- (¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.Ú. L 11, s. 1).
-
- Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji wydanego w dniu 8 września 2009 r. w sprawie T-303/05, AceaElectrabel Produzione przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich, wniesione w dniu 26 listopada 2009 r. przez AceaElectrabel Produzione SpA**
- (Sprawa C-480/09 P)**
- (2010/C 24/70)
- Język postępowania: włoski*
- Strony**
- Wnoszący odwołanie:* AceaElectrabel Produzione SpA (przedstawiciele: L. Radicati di Brozolo, M. Merola, T. Ubaldi i E. Marasá, adwokaci)
- Druga strona postępowania:* Electrabel, Komisja Wspólnot Europejskich